

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/149/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1015201100
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Pavlikovský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1015201100.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a členov senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD., v právnej veci žalobcu: eustream, a.s., IČO: 35910712, Votrubova 11/A, Bratislava, proti žalovanému: Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty, Radlinského 37, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti oznámenie žalovaného č. 9900399/5/5466031/2014/Ral zo dňa 18.12.2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a** .

Žalovanému sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

I. Žaloba

1. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti oznámenia žalovaného č. 9900399/5/5466031/2014/Ral zo dňa 18.12.2014, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobcu o vrátenie zaplateného nedoplatku zo zúčtovania odvodov za odvodové obdobia patriace do účtovného obdobia od 01.01.2013 do 31.12.2013 vyrubeného na základe rozhodnutia Daňového úradu pre vybrané subjekty č. 9900399/5/4785973/2014/Ral zo dňa 30.10.2014, ktorého vykonateľnosť bola odložená uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 235/2014-45 zo dňa 02.12.2014. Žalobca k priebehu administratívneho konania uviedol, že dňa 30.10.2014 vydal správca dane rozhodnutie č. 9900399/5/4785973/2014/Ral, ktorým vykonal zúčtovanie osobitného odvodu žalobcovi z podnikania v regulovaných odvetviach podľa zákona č. 235/2012 Z.z. o osobitnom odvode z podnikania v regulovaných odvetviach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon č. 235/2012 Z.z.“ alebo ako „zákon o osobitnom odvode“) za odvodové obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2013. Týmto rozhodnutím správca dane žalobcovi vyrubil nedoplatok na odvode vo výške XX.XXX.XXX,XX eur, pričom žalobca bol túto sumu povinný zaplatiť do 18.11.2014. Dňa 06.11.2014 žalobca podal na Krajskom súde v Bratislave proti vyššie uvedenému rozhodnutiu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vrátane postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Zároveň v žalobe žiadal, aby súd uznesením odložil vykonateľnosť žalobou napadnutého rozhodnutia. Dňa 18.11.2014 žalobca dlžnú sumu riadne uhradil. Dňa 02.12.2014 Krajský súd v Bratislave vydal uznesenie č.k. 2S 235/2014-45, ktorým odložil vykonateľnosť rozhodnutia, a to až do právoplatnosti meritórneho rozhodnutia súdu vo veci. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok, pričom ku dňu podania žaloby v merite veci nebolo právoplatne rozhodnuté.

2. Žalobca žiadosťou zo dňa 03.12.2014 požiadal v zmysle § 79 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov správcu dane o vrátenie zaplatenej sumy, pričom svoju žiadosť odôvodnil tým, že zaplatením dlžnej sumy a následným odložením vykonateľnosti žalobou napadnutého rozhodnutia uznesením Krajského

súdu v Bratislave o odklade vykonateľnosti mu vznikol preplatok na odvode vo výške dlžnej sumy, teda XX.XXX.XXX,XX eur.

3. Dňa 18.12.2014 vydal správca dane oznámenie č. 9900399/5/5466031/2014/Ral, v ktorom uviedol, že žalobcovi preplatok na odvode nevznikol napriek uzneseniu o odklade vykonateľnosti a žiadosti nevyhovel.

4. Žalobca považoval oznámenie žalobcu za nezákonné a žiadal ho zrušiť. Tvrdenie žalobcu, že preplatok nevznikol nemá oporu v zákone a postup správcu dane predstavoval nerešpektovanie uznesenia o odklade vykonateľnosti a marenie účelu sledovaného jeho vydaním. Žiadosť o vrátenie dlžnej sumy bola podaná podľa § 79 Daňového poriadku v spojení s § 10 ods. 4 zákona o osobitnom odvode, ako žiadosť o vrátenie preplatku na odvode. Pokiaľ správny orgán žiadosti žalobcu nevyhovel, bol povinný vydať o tom rozhodnutie. Správca dane však vo veci nevyhovel žiadosti zaslaním oznámenia. Je nepochybné, že správca dane oznámením fakticky rozhodol o subjektívnom práve žalobcu na vrátenie nezaplatenej dlžnej sumy ako preplatku na odvode a ide tak o akt zámernej aplikácie zákonných ustanovení daňového poriadku a zákona o osobitnom odvode na konkrétnu situáciu žalobcu. Oznámenie teda zjavne zasiahlo do právnej sféry žalobcu.

5. Žalobca poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 428/09-40 zo dňa 16.12.2009, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6SŽi 4/2013 zo dňa 19.03.2017 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S 31/2002 zo dňa 16.05.2002 žalobca tvrdil, že hoci oznámenie nie je výslovne označené ako rozhodnutie a neobsahuje ani všetky zákonom stanovené obsahové náležitosti rozhodnutia podľa § 63 Daňového poriadku, je z pohľadu vyššie uvedenej judikatúry irelevantná. Postup správcu dane, ktorý vec vybavil oznámením nebol zákonný, pretože podľa názoru žalobcu malo vo veci vydať rozhodnutie.

6. Žalobca argumentoval, že dlžná suma nie je splatná a žalobca nie je povinný dlžnú sumu uhradiť minimálne do právoplatnosti meritérneho rozhodnutia súdu v konaní o žalobe. Žalobca však platbu uskutočnil a správca dane úhradu dlžnej sumy obdržal. S ohľadom na to, že dlžná suma nie je splatná, platba dlžnej sumy fakticky prevyšuje sumu splatného odvodu, a teda je preplatom na odvode v zmysle § 4 ods. 4 zákona o osobitnom odvode.

7. Z ustanovenia § 79 ods. 2 Daňového poriadku v spojení s druhou vetou § 10 ods. 4 zákona o osobitnom odvode vyplýva, že ak daňový subjekt podá správcovi dane žiadosť o vrátenie preplatku na odvode, správca dane je povinný vrátiť regulovanej osobe zodpovedajúci preplatok na odvode v lehote do 30 dní od doručenia uvedenej žiadosti. Existenciu preplatku na odvode správca dane posudzuje pri rozhodovaní o žiadosti o vrátenie preplatku. K tomuto dňu je potrebné posúdiť, že realizované platby daňového preplatku prevyšujú jeho splatné odvody.

8. Ďalej žalobca namietal, že nevyhovenie žiadosti žalobcu predstavuje nerešpektovanie uznesenia o odklade vykonateľnosti a marenie účelu sledovaného jeho vydaním. V uznesení o odklade vykonateľnosti súd konštatoval, že žalobcovi hrozí závažná ujma, preto postupoval podľa § 250c druhá veta O.s.p. a odložil vykonateľnosť. U uvedeného je zrejmé, že súd považuje zaplatenie dlžnej sumy za závažný a nebezpečný zásah do majetkovej sféry žalobcu, v dôsledku ktorého žalobcovi hrozí závažná ujma. Rovnako je zrejmé, že obavy súdu zo závažnej ujmy sa nevzťahovali len na samotné zaplatenie dlžnej sumy, ale aj následné vplyvy jej zaplatenia, okrem iného na schopnosť žalobcu riadne uhrádzať svoje záväzky. Je preto nepochybné, že účelom uznesenia o odklade vykonateľnosti je takúto ujmu v majetkovej sfére žalobcu eliminovať. Rozhodnutie o odklade vykonateľnosti je pre správcu dane záväzné. Správca dane je povinný postupovať tak, aby účel uznesenia o odklade vykonateľnosti bol naplnený. Situácii, keď platba dlžnej sumy už bola realizovaná, iba jej vrátenie žalobcovi v plnej výške môže mať za následok naplnenie vyššie uvedeného účelu sledovaného uznesením o odklade vykonateľnosti. Postup správcu dane považoval žalobca za porušenie jeho práva na súdu ochranu zakotvenú v čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky.

9. Žalobca tiež namietal, že oznámenie napadnuté žalobou neobsahuje obligatórne zákonné náležitosti rozhodnutia. Keďže podľa jeho názoru je potrebné oznámenie považovať za rozhodnutie, nie je možné akceptovať absenciu zákonných náležitostí rozhodnutia, ktoré sú definované daňovým poriadkom. Rozhodnutie v zmysle daňového poriadku musí obsahovať stanovené formálne a obsahové náležitosti, medzi ktoré patrí označenie orgánu, ktoré dané rozhodnutie vydal, číslo a dátum rozhodnutia, identifikačné údaje osoby, o ktorej právach a povinnostiach sa rozhodovalo, vlastnoručný podpis zamestnanca správcu dane s uvedeným jeho mena a priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky. Medzi obsahové náležitosti rozhodnutia podľa daňového poriadku patria výrok rozhodnutia, ktorý obsahuje rozhodnutie vo veci a musí uvádzať ustanovenie právneho predpisu na základe, ktorého daňový orgán rozhodol, poučenie o možnosti podať odvolanie a odôvodnenie. Oznámenie napadnuté žalobou uvedené požiadavky kladené na rozhodnutie nespĺňa. Konkrétne oznámenie neobsahuje

náležitosti výrok rozhodnutia s uvedeným právneho predpisu na základe ktorého správca dane rozhodol, neobsahuje poučenie o možnosti podať opravný prostriedok a takisto neobsahuje príslušný odťahok úradnej pečiatky. Z tohto dôvodu je preto žalobou napadnuté oznámenie nezákonné. Absencia náležitého výroku rozhodnutia porušuje právo žalobcu na súdnu a inú právnu ochranu zakotvenú v čl. 46 a nasl. Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

II. Vyjadrenie žalovaného

10. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 04.09.2015, zotrval na svojom pôvodnom právnom názore, žalobu považoval za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť. Žalovaný mal zato, že v danom prípade nie je daná preskúmvacia právomoc súdu v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. a súd by mal konanie zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p.. Žalobca totiž napadol oznámenie, ktoré nie je rozhodnutím. V ďalšej časti svojho rozhodnutia sa žalobca venoval argumentom týkajúcim sa osobitnému odvodu z podnikania v regulovaných odvetviach podľa zákona č. 235/2012 Z.z., ktoré sú pre posúdenie preskúmvaného opatrenia žalovaného právne irelevantné.

11. K tvrdeniu žalobcu, že s ohľadom na uznesenie o odklade vykonateľnosti je zrejmé, že rozhodnutie, ktorým bol vyrubený nedoplatok nie je vykonateľné, a teda že došlo k odkladu účinkov rozhodnutia žalovaný poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR, uznesenie II ÚS 4/2014-22 zo dňa 15.01.2015, v ktorom sa uvádza, že „pokiaľ sťažovateľ argumentuje tým, že odkladom vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku nastal stav, ktorý je charakteristický absenciou vykonateľného rozhodnutia (exekučného titulu), a musí preto viesť k zastaveniu exekúcie, Ústavný súd SR sa stotožňuje s právnym názorom vysloveným v uznesení okresného súdu, podľa ktorého odklad vykonateľnosti neznamena, že rozhodnutie, ktoré vlastnosť vykonateľnosti už skôr nadobudlo ju odkladom vykonateľnosti stratilo. Odklad vykonateľnosti spôsobuje len dočasnú nemožnosť realizáciu exekúcie a je dôvodom na súčasný odklad exekúcie“.

12. Žalovaný poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžf 18/2010 zo dňa 25.05.2011, v ktorom sa uvádza, že „podľa názoru odvolacieho súdu sa súdom povolený odkladný účinok žaloby podanej na súde vzťahuje na právny stav založený napadnutým správny rozhodnutím so všetkými právnymi konzekvenciami, a nie teda iba na exekučnú vykonateľnosť. Je zrejmé, že s pojmom vykonateľnosti len ako exekučnej vykonateľnosti správneho rozhodnutia v správnom súdnictve si vystačiť nemožno. Ochrana len v tomto rozsahu poskytovaná súdom by bola príliš úzka... Legislatívna úprava inštitútu odkladu vykonateľnosti nasvedčuje tomu, že tu správny súd do účinkov právoplatnosti preskúmvaného rozhodnutia zasahuje v značnom rozsahu situáciou, zmrazením právneho stavu. Žalobcovi totiž nie vždy ide iba o odklad exekúcie, ale častokrát o odloženie iných právnych účinkov správneho rozhodnutia. Účelom žiadosti účastníka o odklad vykonateľnosti je nesporné to, aby súd zabránil akýmkoľvek právnym dôsledkom, ktoré vyplývajú z právoplatnosti správneho rozhodnutia. Na druhej strane to ale neznamena, že povolením odkladu vykonateľnosti sa pozastavujú všetky právne účinky správneho rozhodnutia“.

13. V danom prípade bola odložená vykonateľnosť rozhodnutia správcu dane, ktoré v čase vydania uznesenia súdu bolo právoplatné a vykonateľné, avšak nemohlo byť vykonané, resp. byť predmetom výkonu rozhodnutia z dôvodu dobrovoľného zaplatenia nedoplatku do zúčtovania odvodov regulovanou osobou. Rozhodnutie súdu o odložení vykonateľnosti rozhodnutia správcu dane je predbežným rozhodnutím, ktoré podľa názoru žalovaného nemá spätné účinky. Žalovaný bol toho názoru, že po dobrovoľnom zaplatení nedoplatku zo zúčtovania odvodov napriek uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, ktorým bola odložená vykonateľnosť rozhodnutia daňového úradu, regulovanej osobe preplatok nevznikol. Preto bola žiadosť o jeho vrátenie vybavená listom. Správca dane pri vydávaní oznámení postupoval v súlade so zásadou zákonnosti a daňovým poriadkom. Rozhodnutím možnosť správneho orgánu rozhodovať iba v prípadoch, keď tak ustanovuje zákon. Keďže takýto prípad nenastal, správca dane vydal oznámenie. Na základe vlastnej úvahy žalobca toto oznámenie považoval za rozhodnutie a podal proti nemu opravný prostriedok. Podľa § 72 Daňového poriadku sa však možno odvolať len proti rozhodnutiam, preto bolo odvolanie daňového subjektu vybavené listom. Rovnako tak sa nemožno pri oznámení dovolávať absencie formálnych náležitostí, ktoré § 63 Daňového poriadku predpisuje iba rozhodnutiu.

III. Konanie pred správnym orgánom

14. Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že žalovaný dňa 03.10.2014 vydal rozhodnutie pod číslom 9900399/5/4785973/2014/Ral, ktorým regulovanej osobe (žalobcovi) podľa § 9 ods. 5 zákona č. 235/2012 Z.z. na základe vykonania zúčtovania odvodov určil nedoplatok zo zúčtovania odvodov vo výške XX.XXX.XXX,XX eur za odvodové obdobie patriace do účtovného obdobia od 01.01.2013 do 31.12.2013, pričom žalobcovi bola určená povinnosť zaplatiť nedoplatok do 15 dní odo dňa tohto rozhodnutia na účet žalovaného. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca žalobu súdu

doručenú dňa 06.11.2014, v ktorej žiadal tiež vydať uznesenie o odklade vykonateľnosti žalobou napadnutého rozhodnutia. Krajský súd v Bratislave vyhovel žiadosti žalobcu a uznesením č.k. 2S/235/2014-45 zo dňa 02.12.2014 odložil vykonateľnosť žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného č. 9900399/5/4785973/2014/Ral zo dňa 30.10.2014, a to až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej. Dňa 04.12.2014 žalobca doručil žalovanému žiadosť o vrátenie zaplateného nedoplatku zo zúčtovania odvodov za odvodové obdobia patriace do účtovného obdobia od 01.01.2013 do 31.12.2013. Vo svojej žiadosti uviedol, že mu bol žalovaným vyrubený nedoplatok na osobitnom odvode vo výške XX.XXX.XXX,XX. eur, ktorý sa stal splatným dňa 18.11.2014. Žalobca v stanovenej lehote nedoplatok na osobitnom odvode uhradil. Dňa 06.11.2014 podal žalobca vyššie spomínanú žalobu na Krajskom súde v Bratislave a požiadal o odloženie vykonateľnosti žalobou napadnutého rozhodnutia. Dňa 02.12.2014 krajský súd vydal uznesenie o odložení vykonateľnosti rozhodnutia o vyrubennom nedoplatku na osobitnom odvode. S ohľadom na uznesenie o odklade vykonateľnosti žalobca žiadal vrátenie zaplateného nedoplatku.

15. Listom č. 9900399/5/5466031/2014/Ral zo dňa 18.12.2014 žalovaný žalobcovi oznámil, že žalobcovi nie je možné zaplatený nedoplatok zo zúčtovania odvodov vrátiť. V oznámení žalovaný uviedol, že v danom prípade bola odložená vykonateľnosť rozhodnutia daňového úradu, ktoré v čase vydania uznesenia súdu bolo právoplatné a vykonateľné, avšak nemohlo byť vykonané, resp. byť predmetom výkonu rozhodnutia z dôvodu dobrovoľného zaplataenia nedoplatku zo zúčtovania odvodov regulovanou osobou. Rozhodnutie súdu o odložení vykonateľnosti rozhodnutia daňového úradu je predbežným rozhodnutím, ktoré podľa názoru žalovaného nemá spätné účinky. Z uvedených dôvodov podľa názoru žalovaného preplatok nevznikol. Proti tomuto oznámeniu podal žalobca dňa 15.01.2015 odvolanie, na ktoré reagoval žalovaný listom zo dňa 13.02.2015, v ktorom žalobcovi oznámil, že uvedené odvolanie bolo spolu s predkladacou správou dňa 10.02.2015 v zmysle § 73 ods. 2 daňového poriadku postúpené na rozhodnutie odboru daňového konania Finančného riaditeľstva SR.

16. Dňa 30.03.2015 žalovaný adresoval žalobcovi list, v ktorom mu oznámil, že spisový materiál týkajúci sa jeho odvolania bol Finančným riaditeľstvom SR dňa 02.03.2015 vrátený žalovanému, pričom odvolací orgán v predmetom prípade nepostupoval podľa § 74 Daňového poriadku z dôvodu, že oznámenie nemožno považovať za rozhodnutie podľa § 63 Daňového poriadku, proti ktorému možno podať odvolanie podľa § 72 Daňového poriadku.

IV. Relevantné právne predpisy

17. Podľa § 63 ods. 1 Daňového poriadku ukladať povinnosti alebo priznávať práva podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu možno len rozhodnutím, ktoré musí byť doručené podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. Daňového poriadku pri použití daňového preplatku sa primerane postupuje podľa § 55 ods. 6 a 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/563/20190101?ucinnost=24.03.2015>>; správca dane písomne upovedomí daňový subjekt o použití preplatku podľa § 55 ods. 6 a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/563/20190101?ucinnost=24.03.2015>>

19. Podľa § 79 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z. Daňového poriadku ak nemožno daňový preplatok použiť podľa odseku 1, správca dane na žiadosť daňového subjektu preúčtuje daňový preplatok na daňovú pohľadávku alebo nesplatený preddavok na daň, inak daňový preplatok vráti v lehote do 30 dní od doručenia žiadosti o jeho vrátenie, ak je väčší ako 5 eur; daňový preplatok na dani z príjmov a na dani z motorových vozidiel za príslušné zdaňovacie obdobie sa vráti najskôr po uplynutí lehoty na podanie daňového priznania podľa osobitných predpisov, najneskôr však do 40 dní odo dňa vzniku daňového preplatku. Ak správca dane žiadosti o vrátenie preplatku vyhovie v plnom rozsahu, správca dane rozhodnutie nevydáva.

20. Podľa § 250c veta druhá O.s.p., na žiadosť účastníka môže predseda senátu uznesením vykonateľnosť rozhodnutia odložiť, ak by okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia hrozila závažná ujma.

V. Posúdenie veci správnym súdom

21. Žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti oznámenia žalovaného zo dňa 18.12.2014, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o vrátenie zaplateného nedoplatku zo zúčtovania odvodov.

22. Skôr, ako sa súd zaoberal jednotlivými žalobnými námietkami, vysporiadal sa s argumentáciou žalovaného, ktorý tvrdil, že napadnuté oznámenie nepodlieha prieskumu zákonnosti pred správnym súdom.

23. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pred prijatím SSP, kedy súd koná o správnej žalobe postupom podľa § 177 a nasl. SSP, preskúmal súd žaloby v súlade s § 244 a nasl. O.s.p.. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

24. Súd považuje za potrebné uviesť, že žalobou napadnuté oznámenie možno vzhľadom na charakter jeho obsahu preskúmať súdom podľa ustanovení o správnom súdnictve, nakoľko sú na to splnené zákonné predpoklady. Správny súd vychádzal z toho, že pre posúdenie podmienok preskúmateľnosti zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy je rozhodujúcou skutočnosť, že oznámenie (ako forma opatrenia) bolo vydané orgánom verejnej správy pri výkone jeho právomocí zverených mu osobitným zákonom, pričom nepochybne obsah oznámenia o spôsobe vybavenia jeho žiadosti o vrátenie zaplateného nedoplatku zo zúčtovania odvodov zasiahlo do právnej sféry žalobcu. Vyššie opísaným spôsobom žalovaný, keď neakceptoval žiadosť žalobcu o vrátenie predmetného preplatku, resp. neakceptoval a ni vznik samotného preplatku, autoritatívne zasiahol do žalobcovej sféry práv a povinností, čo je v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p. resp. § 178 ods. 1 SSP predpokladom pre jeho preskúmateľnosť zákonnosti opatrenia súdom.

25. Kľúčovou otázkou vo veci bolo v ďalšom slede posúdenie spornej otázky, či žalobcovi vznikol vydaním rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 235/2014-45 zo dňa 02.12.2014, ktorým bola odložená vykonateľnosť rozhodnutia Daňového úradu pre vybrané subjekty č. 9900399/5/4785973/2014/Ral zo dňa 30.10.2014, ktorým bol vyrubený nedoplatok zo zúčtovania odvodov za odvodové obdobia patriace do účtovného obdobia od 01.01.2013 do 31.12.2013.

26. Inštitút odloženia vykonateľnosti rozhodnutia orgánu verejnej moci napadnutého správnu žalobou je výnimočný, pretože podanie správnej žaloby v zásade (až na výnimky ustanovené osobitnými predpismi) nemá odkladný účinok. Správny súd však môže na návrh uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, najmä ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma. Priznaním na základe rozhodnutia správneho súdu sa pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy.

27. Špecifickým na posudzovanom prípade je skutočnosť, že rozhodnutie, ktorého vykonateľnosť Krajský súd v Bratislave odložil, bolo v čase vydania uznesenia o odklade (č.k. 2S 235/2014-45 zo dňa 02.12.2014) už vykonané. Žalobca povinnosť uhradiť vyrubený nedoplatok na odvode vo výške XX.XXX.XXX,XX eur dňa 18.11.2014 dobrovoľne uhradil.

28. Logický výkladom dotknutých ustanovení O.s.p. resp. SSP upravujúcimi režim prieskumu zákonnosti rozhodnutí alebo opatrení správnych orgánov nemožno dospieť k inému záveru, ako k takému, že rozhodnutie o odklade vykonateľnosti právoplatného a vykonateľného rozhodnutia nastanú ex nunc, teda momentom právoplatnosti (podľa relevantnej právnej úpravy doručením) uznesenia súdu. Primárnym predpokladom vydania rozhodnutia o odklade je relevantný dôvod (možná závažná ujma) avšak v súbehu s priamou hrozbou spočívajúcou v okamžitom výkone rozhodnutia napadnutého správnu žalobou. To znamená, že odložiť vykonateľnosť možno len takého rozhodnutia, ktoré doposiaľ (do rozhodnutia súdu) nebolo vykonané, teda pokiaľ účastník, ktorému bola uložená povinnosť alebo zákaz, sám dobrovoľne príkaz daný výrokom rozhodnutia nesplnil.

29. Tvrdenie žalobcu, že vydaním rozhodnutia o odklade akoby odpadol dôvod na plnenie rozhodnutia a spätne prijaté plnenie je možné žiadať späť sa prieči dikcii príslušných vyššie uvedených ustanovení zákona a správny súd nad všetky pochybnosti odmieta výklad, že by rozhodnutie o odklade vykonateľnosti mohlo mať účinky spätne (ex tunc).

30. Na základe uvedených dôvodov správca dane preto nemohol akceptovať požiadavku žalobcu o vrátenie preplatku v zmysle § 79 Daňového poriadku, keďže žiaden daňový preplatok žalobcovi nevznikol.

31. Ďalšou žalobcom namietanou skutočnosťou bolo, že žalovaný žiadosť žalobcu o vrátenie preplatku nevybavil rozhodnutím.

32. V tomto ohľade správny súd poukazuje na ustanovenie § 63 ods. 1 Daňového poriadku, podľa ktorého ukladať povinnosti alebo priznávať práva podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu možno len rozhodnutím, ktoré musí byť doručené podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak. Z dikcie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že správca dane vydá rozhodnutie podľa Daňového poriadku alebo relevantného osobitného predpisu len v prípadoch, kedy ukladá povinnosť alebo priznáva právo. Nevyhovenie žiadosti o vrátenie daňového preplatku nie je rozhodnutím, ktorým by daňový

orgán ukladal povinnosť alebo priznal právo, preto nebolo jeho zákonnou povinnosťou rozhodnutie vydať a postačovalo len oznámenie ako reakcia na žalobcom podanú žiadosť. Ustanovenie § 63 ods. 1 Daňového poriadku ustanovuje aj v prípade kedy daňový orgán ukladá povinnosť alebo priznáva právo aj možnosť iného postupu, akým je vydanie rozhodnutia (... „ak tento zákon neustanovuje inak“). Takouto je situácia, kedy správca dane žiadosti o vrátenie preplatku vyhovie v plnom rozsahu, teda keď priznáva právo v zmysle § 63 ods. 1 Daňového poriadku. Ustanovenie § 79 ods. 2 Daňového poriadku v takomto prípade určuje, že správca dane rozhodnutie nevydáva. Uvedené však zároveň ale neznamená, že v opačnom prípade, teda keď žiadosti nevyhovuje, že tak má urobiť rozhodnutím.

33. Súd sa zaoberal aj námietkou žalobcu o nepreskúmateľnosti žalobou napadnutého oznámenia a to z hľadiska otázky, do akých podrobností a akého rozsahu je správny orgán povinný.

34. Pri akomkoľvek akte vydanom správnym orgánom možno polemizovať o jeho odbornej úrovni, či správny orgán mohol svoje argumenty vysvetliť podrobnejšie, alebo sa precíznejšie vysporiadať s tvrdeniami účastníka konania, ktoré možno považovať za právne významné. Súd však hodnotí preskúmateľnosť rozhodnutia alebo opatrenia správneho orgánu len v miere jeho minimálnej argumentačnej kvality a interpretačnej schopnosti, na základe akých úsudkov a zvážení relevantných skutočností ho správny orgán vydal.

35. V tejto svojej povinnosti je správny orgán limitovaný len všeobecnými vymedzeniami zákonných podmienok, pričom pre súd je rozhodujúce, či rozhodnutie alebo opatrenie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

36. Pokiaľ ide o žalobou napadnuté oznámenie žalovaného, je z jeho obsahu zrejmé, na základe čoho dospel žalovaný k právnemu záveru o tom, prečo nie je možné žiadosti o vrátenie daňového preplatku vyhovieť. Z textu oznámenia, ktorý je zhodný s argumentmi žalovaného uvedenými vo vyjadrení k žalobe (časť II. Odôvodnenia tohto rozsudku), z ktorého právne závery žalovaného k meritu veci podľa názoru súdu jednoznačne vyplývajú a preto nemožno konštatovať arbitrárnosť postupu žalovaného pri výkone jeho právomoci.

37. Správny súd k uvedenému dodáva, že už zo samotnej povahy právnej úpravy, kedy zákonodarca diferencuje rozhodnutia a opatrenia ako dva základné druhy individuálnych správnych aktov, vyplýva, že sú v danom kontexte na správny orgán kladené rozdielne nároky pri koncipovaní rozhodnutia a pri koncipovaní opatrenia. Nad všetky pochybnosti je povinnosťou správneho orgánu vydať rozhodnutie (procesné či vo veci samej), ktoré je súladné so zákonom a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Takýmito náležitosťami sú výrok, odôvodnenie a poučenie o možnosti proti rozhodnutiu podať opravný prostriedok.

38. Uvedené povinnosti v takom rozsahu ako pre rozhodnutie neplatia pri vydávaní opatrenia. Opatrenie musí vydať príslušný správny orgán, musí vychádzať z dostatočne zisteného skutkového stavu a správny orgán k jeho vydaniu musí dospieť správnou aplikáciou právnych predpisov - čo je všeobecný a ústavný postulát na akýkoľvek postup správneho orgánu. Pre opatrenie však neplatí povinnosť rozčleniť ho na výrok (hoci je potrebné v ňom uviesť akej vedci sa týka), odôvodnenie (hoci je potrebné v ňom uviesť základné dôvody vydania opatrenia minimálne s odkazom na ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého bolo opatrenie vydané) a ani poučenie o možnosti proti rozhodnutiu podať opravný prostriedok.

39. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že napadnuté opatrenie žalovaného je vecne správne, a preto žalobu ako nedôvodnú v súlade s § 190 SSP zamietol.

40. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 168 v spojení s § 175 ods. 1 SSP, avšak vo veci úspešnému žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si ani neuplatnil, ide o orgán štátnej správy a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

41. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440

SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).